

YLÄSALI

3 2009 Tervehdys Tukholman Suomalaiselta Adventtiseurakunnalta

Kaislameren ylitys

”Hän -- johdatti heidän askelensa syvyyksien halki,
niin että he kulkivat kuin hevonen arolla, kompastelematta.”

– JES. 63:13

YLÄSALI

Tukholman suomalaisen
adventtiseurakunnan
uutis- ja yhteyslehti

Lähetetään maksutta suomen-
kielisille seurakuntalaisille ja
muille sanomasta kiinnostu-
neille Ruotsissa ja tilauksesta
ulkomailla

Osoite:

YLÄSALI-lehti
Olof Palmes gata 25 3 tr
111 22 Stockholm

Puhelin:

08-21 66 74

Pankkiyhteys:

Stockholms Finska
Adventförsamling
Plusgiro nr 19 46 61 - 5

Toimittajat:

Sinikka Mäkipvierikko
Aram Mäkipvierikko

Toimituskunnassa myös:

Ari Laitinen, Täby
08-756 80 48
ari.laitinen@spray.se

Vieno Piironen, Bålsta
0171-534 02

Riikka Jääskeläinen
riikkajaa@hotmail.com

Taitto:

Falco Profil, Sigtuna
08-592 500 66
falcoprofil@bredband.net

Kansikuva:

Sinikka Mäkipvierikko
Teksti: Jes. 63:13

Sähköposti:

falcoprofil@bredband.net

Tukholman suomalaisen
adventtiseurakunnan
kotisivu:

www.ylasali.se

YLÄSALI – avoin foorumi kysyjille, etsijöille. Toimituksella on oikeus tarkistaa kieliasu ja tarvittaessa muokata/lyhentää tekstiä. Julkaistu aineisto ei välttämättä edusta toimituksen tai seurakunnan virallista kantaa. Kirjoitukset voi lähettää postitse tai sähköpostina. Osoitteenmuutokset, tilaukset, peruutukset kirjallisesti tai kotisivulla olevalla kaavakkeella.

Kilpailussa YS 2009-1 kysyimme: *Miksi Johannes kirjoitti evankeliuminsa?* **Vastaus:** ”että te uskoisitte Jeesuksen olevan Kristus, Jumalan Poika, ja että teillä, kun uskotte, olisi elämä hänen nimensä tähden” (Joh. 20:31).

Oikein vastanneiden joukosta voittoarpa osui *Keijo Laineelle*. Onnittelut!

Kilpailussa YS 2009-2 kysyimme: *Kuka Vanhasa Testamentissa pukee ylleen pelastuksen kypärän?* **Vastaus:** *Herra itse.* ”Vanhurskauden hän puki haarniskaksi ylleen, pelastuksen kypärän hän pani päähänsä” (Jes. 59:17).

Oikein vastanneiden joukosta arpa suosi tällä kertaa *Raili Henttistä*. Onnea!

Kiitos kaikille osallistujille! Ehkä tärppää ensi kerralla? Tässä tulee...

UUSI KILPAILU YS 2009-3

Nykyisen aivotutkimuksen mukaan (ks. s. 17) onnen ja henkisen hyvinvoinnin tärkeimpiä edellytyksiä on a) kyky antaa anteeksi, b) suuntautuminen eteenpäin sen sijaan että hautoo menneitä pettymyksiä, c) kiitollisuus, d) toiminta toisten hyväksi.

Löydätkö Raamatusta näitä onnen avaimia? Lähetä vastauksesi **30.11.2009 mennessä** osoitteeseen: YLÄSALI-lehti,

Tukholman Suomalainen Adventtiseurakunta,
Olof Palmes gata 25, 3 tr, 111 22 Stockholm

Sähköposti: falcoprofil@bredband.net

Sanan äärellä on hyvä valostua syyspimeinä iltoina. Anna ikuisten ajatusten lämmittää ja rohkaista mieltäsi! Jumala lupaa, ettei hänen sanansa ”tyhjänä palaja”.

*Elämään kuuluu monia eri vaiheita.
Eläkkeelle siirtyminen on yksi.
Kaikki aikamme ovat Jumalan kädessä.*

Parasta ajansäästöä

Elokuun 1. päivä 2009 oli kolmella koulussani työskentelevällä opettajalla aika erikoinen päivä. Kaikki olivat anoneet niin kutsuttua virkaeläkettä, anomus oli mennyt läpi ja astui nyt sitten voimaan mainittuna päivämääränä. Yksi näistä tuoreista ”oloneuvoksettariista” on allekirjoittanut.

Siirryimme eläkeläisten arvokkaaseen säätyyn kaksi vuotta aikaisemmin kuin ikä olisi edellyttänyt. Olimme keskustelleet ja pohtineet asiaa moneen kertaan sinne ja tänne ennen päätöksen tekoa.

Eräältä kolleegaltani sain koulun päättäjäisjuhlissa muistoksi kirjusen *Hyviä asioita ajankäytöstä*. Varsin sopiva aihe tuoreelle ”vapaaherrattarelle”. Kirjan eräältä sivulta voin lukea seuraavaa: ”Paras tapa säästää aikaa on käyttää sitä.”

Miten lyhyt, mutta naseva kehoitus! Viisas kuningas Salomokin mietti aika-asiaa: ”Kaikella on määräaikansa ja aikansa on joka asialla taivaan alla” (Saarn. 3:1). Daavid, Salomon isä, totesi: ”Aikani ovat sinun kädessäsi” (Ps. 31:16).

Ihmiselämään kuuluu monia eri vaiheita ja virstanpylväitä. Yksi niistä on eläkkeelle siirtyminen. On suurenmoista yhtyä runoilija-kuningas Daavidin kanssa toteamaan, että kaikki aika ja

elämämme eri vaiheet ovat Jumalan kädessä.

Tietysti tämä virstanpylväs, joka ilmestyi eteeni, oli askarruttanut sekä ennen että jälkeen 1.8.2009. Mutta tuon päivämäärän saavuttua ja luettuani tuon nasevan, yksinkertaisen kehotuksen haluaisin esittää Sinulle, Lukija, seuraavanlaisen ehdotuksen:

Nyt kun kaikenlaiset kilpailut ovat muotia, miksi emme kilpailisi parhaasta tavasta ”säästää” aikaa? Siis siitä, miten parhaiten käyttää aikaamme toinen toisemme kannustamiseen, rohkaisemiseen ja rakentamiseen niin yksilöinä kuin yhteisönäkin?

Aloitetaan vaikka näistä. Herra varmasti opastaa, inspiroi ja antaa ideoita jatkoon.
– Eeva-Liisa Vihermö

*Eeva-Liisa
palvelee
Tukholman
suomalaisen
adventti-
seurakunnan
vanhimpana,
vaikka onkin
siirtynyt
eläkeläisten
korkea-
arvoisaan
”säätyyn”.*

KUVA: ESKO MAKIVIERIKKO

Luvattu maa, osa 14

Sarjan viimeinen jakso

Sionismi

Vanhoista ajoista alkaen juutalaisten hengenelämään on kuulunut rukouksia, joissa on toivottu hajonneen kansan ko-koamista sekä Jerusalemin temppelin uudelleenrakentamista. Katsottiin, et-tei yhdenkään kansakunnan tulisi elää toisen alaisuudessa; juutalaisten asema diasporassa oli siis epänormaali. Sen vuoksi heillä oli oikeus mielessään toi-voa messiaanista vapautusta, mutta he eivät saaneet yrittää paluuta kotimaa-hansa oma-aloitteisesti.

Kuitenkin vuosina 1808 – 1809 juu-talaisia matkusti kolmessa ryhmässä Palestiinaan. He perustivat uuden juu-talaisen yhdyskunnan Safediin. He lä-hettivät Eurooppaan sananviejjiä, jotka kehottivat muita juutalaisia seuraamaan esimerkkiä.

1800-luvun alussa Palestiinassa asui arvion mukaan korkeintaan 10 000 juu-talaista. Näistä 4000 eli Safedissa ja 3000 Jerusalemissa. Samaan aikaan Je-rusalemissa asui 4000 muslimia ja 2750 kristittyä. Kahdeksankymmentä vuotta myöhemmin, vuonna 1880, yhteensä 30 000 asukkaasta juutalaisten osuus oli 17 000.

Näiden Palestiinan juutalaisten toi-meentulo perustui aina 1800-luvun puoliväliin asti pääasiallisesti diasporan taloudelliseen avustukseen. He toi-mivat eräänlaisina sijaisrukoilijoina ja tooranlukijoina pyhillä paikoilla. Suu-rin osa maahanmuuttajista tuli Pyhään maahan vain kuolemaan, ei perustamaan uutta juutalaista asutusta. Tämä osittain selittää juutalaisväestön hitaan kasvun 1800-luvun ensimmäisellä puoliskolla.

Vuosisadan puolivälissä alettiin Sak-sassa ja Ranskassa perustaa siirtokun-tayhdistyksiä. Tämä johti lisääntyvään

muuttoliikkeeseen jo ennen kuin sionis-tista ideologiaa oli varsinaisesti ehditty muotoilla. Varhaiszionististen ajatteli-joiden piirissä alettiin hylätä sitä perin-teistä juutalaisuuden ajatusta, että pe-lastus olisi puhtaasti jumalallinen asia. Katsottiin, että ihminen saattoi jouduttaa pelastuksen saapumista. Eräs tällainen varhaiszionisti oli Moses Hess (1812 – 1875), jonka mielestä ainoa ratkaisu oli Palestiinaan perustettava valtio. Vuonna 1882 lääkäri Leon Pinsker esitti eräiden hengenheimolaistensa kanssa mm. seu-raavaa:

Juutalaisongelma ei ratkea valistuk-sella, koulutuksella eikä uudistuksilla.

Juutalasiin kohdistuva muukalais-viha eli pogromit olivat ilmaus syväl-le juurtuneesta muukalaisvihasta, jota esiintyi lähes kaikkialla, missä oli juu-talaisia.

Oli aika itse ratkaista tämä juutalaisia nöyryyttävä tilanne eikä odottaa ulko-puolista apua.

Oli oivallettava, että monista uskon-nollisista ja poliittisista erimielisyyksis-tä huolimatta juutalaiset olivat kansa; heidän tuli siis vaatia kansallista itse-määräämisoikeutta.

Sionismi-termi on peräisin Nathan Birnbaumilta (1864-1937), kun taas Theodor Herzliä (1869-1904) pidetään liikkeen perustajana. Mutta jo ennen häntä Hess ja Pinsker olivat muotoilleet ohjelman.

Pamfletissaan ”Der Judenstaat” (1896) Herzl esitti ratkaisun siihen, mi-ten juutalainen kansankoti tulisi raken-taa Palestiinaan valtiona, jolla olisi kan-sainväliset takuut. Hän aloitti kuumeisen diplomatian ruhtinaiden ja rahamiesten keskuudessa, mutta ei saavuttanut kovin

hyviä tuloksia. Turkin sulttaani ja Saksan keisari eivät myöskään osoittaneet suurta kiinnostusta juutalaista kansankotia kohtaan. Herzl onnistui paremmin organisoimalla sionistisen liikkeen. Sen ensimmäinen maailmankongressi pidettiin Baselissa vuonna 1897.

Juutalaisten muuttoliikkeestä

Venäjällä juutalaisten määrä oli vuoteen 1897 mennessä kasvanut viiteen miljoonaan. Yhä suurempi osa kuului köyhimpään kansankerrokseen. Juutalaisasutus Palestiinassa edistyi muuttoaaltoina, joista käytettiin hepreankielistä nimitystä 'aliya', joka merkitsee 'nouseminen'. Niitä oli virallisesti viisi:

1881-1882 Ensimmäinen aliya, uusien juutalaissirtolaisten muutto Palestiinaan, alkaa. Venäjällä tapahtui pogromeja eli vainoja juutalaisia vastaa.

1904 Toinen aliya alkaa. Sitä edeltävät uudet pogromit Venäjällä.

1919 Kolmas aliya alkaa, pääasiallisesti Venäjältä.

1924 Neljäs aliya, pääasiallisesti Puolasta.

1932 Viides aliya alkaa. Noin kolmasosa 1930-luvulla muuttaneista tulee Saksasta natsien vainoja pakoon.

Maailmansodan aattona

Serbialaiset ovat vilkasta ja herkkää kansaa. Balkanin sodan jälkeen he entistä innokkaammin haaveilivat ajasta, jolloin hajanainen Serbian kansa yhdistyisi Suur-Serbiaksi ja Itävalta ajettaisiin pois Balkanilta. Itävallan vanhoillinen ja kiihkokatolinen kruununperillinen, arkkiherttua Frans Ferdinand, oli serbialaisten vihan kohteena. Tiedettiin, että hän katsoi suureksi historialliseksi tehtäväkseen muodostaa juuri Itävallasta eteläslaavien suurvallan. Tämä olisi tiennyt Suur-Serbia-unelmien romahdusta. Slaavilaisen Itävallan syntyminen oli siis estettävä keinolla millä hyvänsä.

Belgradissa aikoinaan perustettu ”Musta käsi”-niminen salaseura ryhtyi

suunnittelemaan arkkiherttuan surmaamista. Otollinen tilaisuus tuli arkkiherttuaparin vieraillessa Bosnian pääkaupungissa kesäkuun 28. päivänä 1914. Serbialainen ylioppilas, Gavrilo Princip, ampui arkkiherttuan ja hänen puolisonsa.

Itävalta esitti Serbialle niin ankarat vaatimukset hyvityksestä, että Serbia ei niihin mitenkään pystynyt vastaamaan. Itävalta julisti Serbialle sodan heinäkuun 28. päivänä 1914. Montenegron pieni ruhtinaskunta asetettiin puoltamaan Serbiaa, samaten Venäjä, joka slaavilaisena valtiona tunsii sympatiaa heimoveljeään kohtaan. Saksa taas meni Itävallan puolelle, ja Ranska kävi liittolaisuuden vuoksi tukemaan Venäjää. Sotaan liittyi myöhemmin lisää valtioita, mm. Englanti, Japani ja USA. Ruvettiin puhumaan maailmansodasta.

Lupauksia

Mitä suurvalloilla, lähinnä Englannilla ja Ranskalla, oli mielessään Palestiinan asuttamiseksi sodan jälkeen? Miten tämä ongelma ratkaistiin?

Maailmansodan aikana, vuosina 1915-16, Britannia kävi salaisia neuvotteluja Ranskan kanssa Levantin tulevaisuudesta. Näiden neuvottelujen tulos tunnetaan ns. Sykes-Picot -sopimuksina brittiläisen Sir Mark Sykesin ja ranskalaisen Georges Picot'n mukaan. Niissä Arabi-itä jaettiin brittiläis-ranskalaisiin etupiireihin. Ensimmäisen maailmansodan jälkeinen poliittinen etupiirijako ei mennyt aivan täsmälleen Sykes-Picot'n karttojen mukaan, mutta oli varsin lähellä tämän sopimusluonnoksen henkeä: Syyria ja Libanon tulivat Ranskan mandaateiksi, Palestiina Jordanin molemmin puolin Britannialle. Historialliseen Mesopotamiaan rakennetusta uudesta ja öljyn takia äkkiä tärkeäksi tulleesta valtiosta, Irakista, tehtiin brittien vasalli.

Vuonna 1922 Britannia teki Jordanian idänpuoleisesta Palestiinasta Transjor-

danian emiirikunnan, josta myöhemmin tuli Jordanian kuningaskunta. Transjordanian perustamisen jälkeen historiallinen nimi Palestiina tuli tarkoittamaan täsmälleen määriteltäviä poliittista kokonaisuutta, brittien hallitsemaa Palestiina-mandaattia.

Kuuluisin asiakirja Britannian poliitikasta Palestiinassa tunnetaan nimellä *Balfourin julistus*. Kyseessä on kirje, jonka Britannian ulkoministeri, lordi Balfour, lähetti brittiläiselle sionistille, pankkiiri Lionel de Rothschildille marraskuun 2. päivänä 1917. Lyhyen kirjeen ydinkohdassa lordi Balfour ilmoittaa:

”Hänen Majesteettinsa Hallitus suhtautuu suopeasti kansallisen kodin perustamiseen juutalaiskansalle Palestiinaan ja tekee parhaansa helpottaakseen tämän päämäärän saavuttamista. Samalla kuitenkin on selvästi pidettävä mielessä, ettei saa tehdä mitään, mikä voisi saattaa vaaraan olemassaolevien ei-juutalaisten yhteisöjen kansalais- ja uskonnolliset oikeudet Palestiinassa tai juutalaisten nauttimat oikeudet ja poliittisen aseman missään maassa.” Myöhemmän historian valossa kirjeessä herättää huomiota Palestiinan arabien luonnehtiminen ”olemassaoleviksi ei-juutalaisiksi yhteisöiksi”, ei siis kansakunnaksi tai osaksi suurempaa kansaa (arabeja).

Chaim Weizmannilta kysyttiin ensimmäisen maailmansodan jälkeisessä Pariisin rauhankonferenssissa, mitä Balfourin julistuksessa mainittu juutalaisten ”kansallinen koti” Palestiinassa tarkoittaa. Weizmann vastasi, että se tarkoittaa sitä, että Palestiinasta tulee ”yhtä juutalainen kuin Englanti on englantilainen”. Tätä ilmausta on siteerattu monta kertaa sen jälkeen. Palestiinan asukkaista oli tuohon aikaan juutalaisia vajaa kymmenen prosenttia.

Loppusanat

Aloitin ”Luvattu maa”- kirjoittelusarjani Raamatun tekstillä: ”sillä sen maan, jon-

ka näet, minä annan sinulle ja sinun jälkeläisillesi ikiajoiksi” (1.Moos.13:15). Tämä on Jumalan lupaus Abrahamille. Kirjoituksistani lienee käynyt ilmi, ettei Abrahamin jälkeläisille suotu tämän maapalasen hallintoa ilman taistelua. Joosuan joukon saavuttua Jordanin ylitse heidän täytyi taistelemalla valloittaa omat asuinsijansa ja taistelemalla sitä puolustaa. Kuningas Davidin onnistui Jumalan apuun luottaen tehdä Israelista suurvalta. Davidin ja Salomon jälkeen tulleet kuninkaat eivät sittemmin pystyneet puolustamaan maataan ylivoimaisia vihollisiaan vastaan. Israel muodosti itsenäisen valtion vain noin vuodesta 1000 vuoteen 600 e.Kr. Muun ajan israelilaiset olivat alistetussa asemassa jonkin suurvallan vasallina tai pakkosiirtolaisina vieralla maalla.

Toivon, että tekstini on herättänyt kiinnostusta historian tutkimiseen. Toivon myös, että se on innostanut lukemaan Raamattua uusin silmin. Onhan Raamattu myös historiaa.

– *Eero Toivonen*

*Kiitämme Eero Toivosta
artikkelisarjasta Luvattu maa,
jota olemme saaneet käyttää kuin
yksinoikeudella lehdessämme.
Toivomme yhteistyön jatkuvan.
Odotamme uteliaina, mihin aiheisiin
hän seuraavaksi paneutuu.*

Historiallista – mutta totta

Suomen seitsemässä roomalaiskato-
lisessa seurakunnassa on yhteen-
sä noin 10 000 jäsentä. Sitten Itäme-
reen pakomatallaan hukkuneen Arvid
Kurjen (1464-1522) maassa ei ole
ollut syntyperältään suomalaista ka-
tolista piispaa. Nyt sellainen on vihitty
5.9.2009 ”Neitsyt Marialle ja pyhälle
Henrikille omistetussa kirkossa”.

Ensimmäistä kertaa 500 vuoteen Suo-
mi saa suomalaissyntyisen katolisen
piispan. Sellaiseksi voideltiin pyhäl-
lä krismalla, siunatulla öljyllä, **Teemu
Sippo** (s. 1947). Päävihkijä, kardinaali
Karl Lehmann, kommentoi puheessaan
tapausta seuraavasti (kursivointi tässä):

”Se, että me saamme jakaa vihkimyk-
sen sydänkeskialta peräisin olevassa
kunnianarvoisassa katedraalissa-- täyt-
tää meidät ilolla ja kiitollisuudella ja
rohkaisee meitä *uusiin ja syvempiin pa-
nostuksiin* kirkon ykseyden puolesta.”

”-- Tämä on *suuri ekumeeninen ele*,
joka osoittaa, kuinka syvälle yhteisen
uskomme juuret ulottuvat. Usein me
unohdamme nämä yhdistävät tekijät *vie-
lä tänään vallitsevan eromme tähden.*”
”-- Se, että me voimme kokea tämän
läheisyyden ja yhteisyyden, huolimatta
vielä jäljellä olevasta työstä, ja että tämä
pispaksi vihkiminen voi tapahtua **Turun
tuomiokirkossa**--, antaa meille rohkeut-
ta ja innostusta tiellä *kohti vielä suurem-
paa läheisyyttä*. Sitä kohti olemme mat-
kalla myös *virkekäsityksen* osalta.”¹

Virkekäsityksellä Lehman tarkoitta-
nee useaan otteeseen mainitsemaansa
”apostolista seuraantoa” (piispojen suk-
sessiota), jonka katolinen kirkko katsoo
toteutuneen Rooman kirkossa apostoli
Pietarista lähtien tähän päivään asti. Sik-
si se pitää itseään ainoana varsinaisena
kirkkona, josta muut ovat ”luopuneet”.
Historiallisessa tilaisuudessa oli läsnä

KUVA: MILANOL. KATEDRAALIISTA osi. 2003/SM

*Mikä on Suomen protestanttien visio sii-
tä, miltä kirkko näyttää, kun ”jäljellä
oleva työ” ykseyden puolesta on tehty?
Onko se tämä: ”Ja jokaisena sapattina
tulee koko ihmiskunta ja kaikki kumar-
tavat minun eteeni, sanoo Herra” (Jes.
66:23)?*

valtiovallan ja julkisen elämän edusta-
jia, ortodokseja, luterilaisia, islamilaisia,
juutalaisia ja vapaiden suuntien edusta-
jia. Onhan luterilaisuudesta 19-vuotiaa-
na katoliseen kirkkoon siirtynyt Sippo
yksi aktiivisimpia ekumenian puolesta-
puhujia Suomessa.

Se, että toimitus voitiin suorittaa ”tä-
ssä *Neitsyt Marialle ja pyhälle Henrikille
omistetussa kirkossa*”, kuten hän asian
ilmaisi, tuotti hänelle sanoinkuvaama-
tonta iloa. Lopuksi hän luki Ef. 4:1-5:
”On vain yksi ruumis--, yksi usko, yksi
kaste”.²

Nähtäväksi jää, mitä kardinaali Leh-
mannin mainitsemat ”uudet ja syvem-
mät panostukset” ykseyden saavutta-
miseksi katolisen kirkon taholta tulevat
olemaan. Tällä kertaa ”suuren ekumeeni-
sisen eleen” teki protestanttinen kirkko
katoliseen suuntaan.

–SM

Lähteet: ¹ Kardinaali Lehmannin alkupuhe ja saarna,
internet. ² Piispa Teemu Sippo painottaa ekumeni-
an merkitystä, internet; Turun sanomat, nettiversio
5.9.2009

Walesilaisessa yliopistossa heitteille jätetyt tai eläinrääkkäyksen vuoksi huostaanotetut ponit osallistuivat tutkimukseen, jonka tarkoitus oli selvittää, miten fyysisesti ja psyykkisesti vaurioituneet eläimet voitaisiin parhaiten kuntouttaa takaisin normaaliin elämään. Piiska vai porkkana – mikä olisi tuloksekkain menetelmä? Entä hengellisessä kuntoutuksessa?

KUVA: S. MÄKIVIERIKKO

Huom! Minä en ole poni, olen hevonen...

Piiskaa vai porkkanaa sielun kuntoutukseen?

Ponien hoidossa keskityttiin aluksi vain niiden fyysisen hyvinvoinnin palauttamiseen. Ne saivat vapaasti käydä laitumella omassa rauhassaan. Sitten niitä alettiin totuttaa toisiin eläimiin talliloissa. Lopulta edettiin ihmiskontaktteihin ja valjaisiin.

Varsinaisessa kuntoutusohjelmassa ”potilaat” jaettiin kahteen ryhmään. Toisessa käytettiin makupaloilla palkitsemista, toisessa turvaututtiin ratsupiiskaan toivotun tuloksen saavuttamiseksi. Menetelmien vaikutusta arvioitiin tarkkailemalla ponien käytöstä ja pulsstin tiheyttä, jonka arveltiin ilmaisevan eläinten tunnetilaa.

Tutkijat eivät halunneet tyrmätä negatiivista palautetta (rankaisua) oppimisstrategiana, mutta korostivat myönteisen vahvistamisen etuja. Sen havaittiin lisäävän motivaatiota ja siten osallistumisen iloa. Näin käsitellyt ponit olivat rohkeampia, uteliaampia ja reagoivat herkemmin toivotulla tavalla. Ne myös hakeutuivat aktiivisemmin kouluttajansa yhteyteen ja osoittivat vähemmän turhautumisen merkkejä.¹

Piiska ei näytä olevan ensisijainen menetelmä hengellisessä kuntoutuksessa: ”Ei Herra iloitse siitä, että hän kurittaa ihmistä” (Val.v. 3:33). Hän mieluummin ”pelottelee” hyvyydellä: ”Kansat ovat ymmällään ja peloissaan, kun kuulevat, miten paljon hyvyyttä ja me-

nestystä minä suon Jerusalemille” (Jer. 33:9). ”Lempeästi, rakkauden köysin minä vedin sitä luokseni” (Hoos. 11:4).

Köysiä tarvitaan, koska ihmisen omat pyrkimykset jumalasuhteen ylläpitämiseen ovat sangen häilyviä: ”Kansani horjuu kahtaalle: minuun päin ja minusta pois” (Hoos. 11:7).

Näille kahtaalle horjuville sanotaan: ”Minä olen Jumala enkä ihminen. Minä olen Pyhä, olen sinun lähelläsi” (Hoos. 11:9). Pyhä on lähellä omasta aloitteestaan. ”En voi edes yrittää miellyttää mitään korkeampaa voimaa. Hän rakastaa minua lähtökohtaisesti” (Klaus Härö, Suomen Oscar-ehdokkaan, *Postia pappi Jaakobille* -filmin ohjaaja).²

Normaalissa jumalasuhteessa luetaan siihen, että ”Jumala on olemassa ja että hän kerran palkitsee ne, jotka etsivät häntä” (Hepr. 11:6). Mutta moni tuntee Valitusvirsiensä kirjoittajan tavoin olevansa onneton, paljon kärsinyt, rikkirevitty, raadeltu, murskattu, raskaissa kahleissa, tuskan muurin ympäröimänä (Val.v. 3:1-20). Kuinka näin negatiivisella vahvistuksella koulutettu voidaan normalisoida odottamaan mitään hyvää Jumalalta?

Aikamme hengelliset gurut ratkaisevat asian siten, että he a) sisällyttävät Jumalan olemukseen sekä hyvään että pahan, b) opastavat ihmistä luomaan oman jumalakuvansa, c) neuvovat etsimään jumalaa ihmisestä itsestään.

Mielen harjoituksesta on varmasti hyötyä moneen. Mutta Sana on yksiselitteinen: ”Minä olen Jumala *enkä* ihminen (Hoos. 11:9). Mitä ihmisen sisimmästä löytyneekään, Jumalaksi siitä ei ole. Yhtä vähän kuin walesilaiset ponit pystyivät rehabilitoimaan itseään, yhtä vähän ihminen voi itsekasvatuksella uudistaa hengellistä elämäänsä. Ratkaisu on huostaanotossa. ”Minun sydämeni heltyy, minut valtaa sääli” (Hoos. 11:8).

Jumala näkee, mitä juuri tietty vastoinkäyminen, tietty epäily, tietty kiusaus, pelko tai ahdistus merkitsee itse kullekin yksilönä. Samankaltaisetkaan koettelemukset eivät ole yhteismitallisia hänen silmissään: ”Mitä minä sanoisin *sinulle*, tytär Jerusalemi, mihin vertaisin *sinua*? Kenen kohtaloa muistuttaa *sinun* kohtalosi?” (Val.v. 2:13).

Surun myöntäminen niin suureksi, ettei siihen ole lohdutusta, on kaiken lohdutuksen ydin. Juuri siten Jumala kohtaa ihmisen: ”Mistä löydän lohdutuksen sanat?” (Val.v. 2:13).

Jumala ei kiirehdi lohduttamaan tyhjiillä

fraaseilla, ei käske olla urhoollisempi, ei hoputa nopeammin toipumaan. Hän ei aseta kohtaloita kovuusjärjestykseen eikä vaadi kestävämpään vain siksi, että jollain toisella on vielä raskaampaa. Hän ainoastaan *on*. Läsnä. Lähellä.

”Minä *olen* Jumala enkä ihminen. Minä *olen* Pyhä, *olen* sinun lähelläsi.” Koko jumaluuden ja pyhyiden identiteetti kytketään tässä ihmisen lähellä olemiseen. Kaikki dogmaattiset kiistat pyhityksestä kilpistyvät kysymykseen: Onko Pyhä läsnä vai ei? Jos on, hän vastaa pyhydestä. Jos ei, pyhittyneinkin on pyhyytensä sfäärissä yksin.

Minä – Pyhä – lähelläsi. Rukous ”Pyhitetty olkoon sinun nimesi” saa uuden sisällön: Ole minulle se Pyhä, joka on lähellä. Joka ei ehdollista läsnäoloaan ihmisen kelpoisuuteen. Joka ei piiskaa eliittisuorituksiin. Joka ei vaadi ihmistä ylläpitämään Jumalaa, vaan joka itse ylläpitää jumaluutensa – ja myös ihmisen.

– *Sinikka Mäki* vierikko

Lähteet: ¹Hästfocus 2009/9; ²Seura 23.4.2009

Selvittämättömästä selviäminen

KUVA: IRMELI MELAND

Autolautta Estonia upposi yöllä 27-28. 1994. Matkalle lähti 989, heistä 852 ei tullut koskaan perille.¹ Stiftelsen Estoniaoffren och anhöriga SEAn puheenjohtaja **Lennart Berglund** menetti appivanhempansa. Mitä hän on tehnyt nämä 15 vuotta? Vaatinut selvitystä, mitä todella tapahtui.

– Turhautuminen ja pettymys ei ole yhtään lieventynyt 15 vuodessa, hän sanoo. Hän toivoo perinpohjaista tutkimusta.²

Sara Andreasson (tuolloin Hedrenius) on kääntänyt inhimillisten välikappaleiden virheet katastrofin hoidossa itsensä ja toisten hyödyksi työskennellen Punaisen Ristin kriisipalvelussa. Miten hän pelastui? Entuudestaan tuntemattoman Kentin kanssa he päättivät viikon päästä syödä yhdessä päivällistä. Yhdessä he taistelivat pimeyttä ja kylmyyttä vastaan ja selvisivät.³

Mielikuva päivällisestä niiden seurassa, jotka olivat olleet hänen kanssaan koettelemuksissa, kannusti myös Jeesusta ennen ristiä (Luuk. 22:28, 30). Mikä on sinun kriisistrategiasi? Oletko ’Sara’ vai ’Lennart’? Katsotko eteen- vai taaksepäin? Mitä päivälliseen tulee, Jeesus haluaa aterioita kanssasi jo tänään eikä vasta ensi viikolla (Ilm. 3:20). – *SM*

Lähteet (internet): ¹Pohjalainen 28.9.29; ²Dalarnas Tidning 28.9.2009; ³Dagens Nyheter 26.9.2009

KUVA: S. MAKIVIERIKKO

Talvisodan muistomerkissä kivet kuvaavat kaatuneita.

Yli rajojen yhteinen murhe

70 vuotta talvisodan alkamisesta (30.11.1939)

Omien ja vihollisten miestappiot yhteenlaskettuna Suomen historian verisimmät taistelut käytiin talvisodan aikana Suomussalmella 30.11.1939-8.1.1940. Tutkimusta jatketaan yhä, mutta joidenkin tietojen mukaan suomalaisia kaatui 350 ja haavoittui 600, venäläisiä 27500.¹ *Talvisodan Monumentti* Raatteen tien varrella hiljentää: laajan aukion valtavan kivimeren noin 20000 lohkarretta kuvaavat kaatuneita – jonkun isää, poikaa, veljeä, enoa, setää, serkkua, ystävää, sulhasta. Aukion keskellä ”Avara syli” -veistoksen 105 vaskikelloa – yksi jokaista talvisodan (30.11.1939-13.3.1940) päivää kohti – soivat tuulessa. Jos yhden sodan yhdet taistelut järkyttävät mitasuhteillaan, kuka kestää, kun paljastuu ”kaikki, mitä ihminen on maan päällä saanut aikaan” (2 Piet. 3:10)?

KUVA: S. MAKIVIERIKKO

Venäläisten muistomerkki Raatteen tien varrella. ”Isänmaan pojille – sureva Venäjä” (Oleg Komov).

KUVA: S. MAKIVIERIKKO

KUVA: S. MAKIVIERIKKO

Vas.: 105 kelloa=105 talvisodan päivää.

Oik.: ”Avara syli” (Erkki Pullinen).

Veteraanipäivää vietetään Suomessa 27.4. Tällöin huomioidaan 66000:tta vielä elossa olevaa sotaveteraania, joiden keski-ikä on 86 vuotta.² 27.4.1945 klo 13.30 kenraali Hjalmar Siilasvuo (myös Suomussalmen taistelujen komentaja) katsoi täyttäneensä ylipäällikköltä syyskuussa 1944 saamansa tehtävän – saksalaisten sotilaiden karkottamisen Pohjois-Suomesta.³ Jos universumissa vietettäisiin veteraanipäivää, se olisi luultavasti myös huhtikuussa (hepr. nisan-kuu) päivänä, jona päämaja sai noin klo 15 tiedon: ”Se on täytetty!” (Joh. 19:30). – SM

Lähteet: ¹Wikipedia/Suomussalmen taistelu (internet); ²Ruotsin-suomalainen 1.10.2009; ³Sotaveteraani 2005/2 (internet)

KUVA: JOEL NIININEN

”Meri antoi kuolleensa”

Tämän maailman haaksirikon loppuraportissa sanotaan: ”Meri antoi kuolleensa.” Vanhempi käännös: ”Ja meri antoi ne kuolleet, jotka siinä olivat...” (Ilm. 20:13).

Kuru-muistomerkki Tampereen Näsikalliolla (Yrjö Liipola).

Näsijärvi antaa kuolleensa...?

KUVA: JOEL NIININEN

Höyrylaiva Kurun uppoaminen Näsijärvellä 80 vuotta sitten (7.9.1929) on pahin sisävesien onnettomuus Suomessa. 138 (joidenkin tietojen mukaan 136) hukkui, ja vain 22 pelastui.¹

Kuru-muistomerkki Tampereen Kalevankankaalla (Kirsti Liimatainen).

Koulupoika Toivo Lindqvist jaksoi uida aallomurtajalle asti, mutta ei kohmeisilla käsillään enää saanut siitä otetta. Hän hukkui ollessaan *melkein* rannassa.² Saako hukkuva uskon otteen seurassamme, vai uupuko kauan taistellutkin viime metreillä? Varjolemmeko aallonmurtajan tavoin erikoislaatuamme, vai ulotammeko pelastusrenkaan ”yli muurin”, niin kuin Joosefin vaikutusta Jaakobin siunauksessa kuvataan? (1 Moos. 49:22)?

–SM

Lähteet: ¹ ja ² *Aamulehti* 7.9.2009 (internet)

KUVA: S. MAKIVIERIKKO

Kauhun yö

Aurinkoinen alas vaipuu, taivaanrantaan katoaa. Mielen valtaa pelko, kaipuu: Milloin päivä uusi saa, joka kirkkautta loistaa, varjot synkät karkoittaa, jolloin Herra kauhut poistaa, rauhaa huokuu taivaat, maa?

Tähdet tuikkii taivahalla, revontulet loimuaa. Suosta nousee harmaa halla, pellon viljan tuhoaa. Susilauma karitsoita katsoo silmin kiiluvin. Metsä täynnä olioita kynsin, hampain terävin.

KUVA: S. MAKIVIERIKKO

Herää, paimen, räikkää soita, susilaumat karkota! Sieppaa ase, pedot voita, lampaitasi puolusta. Pedot hurjat pakoon ryntää, paimenta ne kavahtaa. Kynnet syvät jäljet kyntää, kauas roiskuu märkä maa.

Aamun aurinko kun loistaa, halla harmaa katoaa. Päivänkoitto pelot poistaa, kaikki elää uskaltaa. Karitsatkin lammashaassa levollisna heinää syö. Rauha asuu jälleen maassa, kadonnut on kauhun yö.

– Teuvo Pärlesten

KUVA: S. MAKIVIERIKKO

Elämän kiertokulkua

Aika rientää vanhaa rataa,
 syksy saapuu myrskyineen.
 Pilvet tummat itkee – sataa.
 Kesä häpyy kukkineen.
 Päiväperhot kuoloon nukkuu,
 halla harmaa peittää maan.
 Toiveet lämpimästä hukkuu,
 talvi tekee tuloaan.

Näin on kaikki aina ollut,
 Luoja säätänyt on niin.
 Kesä mennyt, toinen tullut,
 uskottu on unelmiin.
 Luojan käsi meitä ohjaa,
 vaikka sitä nähdä ei.
 Usko jos on vailla pohjaa,
 epäusko ilon vei.

KUVA: S. MAKIVIERIKKO

Joka tahtoo onnen saada,
 turvatkoon vain Jumalaan.
 Herran neuvot eivät kaada,
 kulkumme ne vahvistaa.
 Armo voittaa ansiomme,
 siitä kiitosvirret soi.
 Murheet hänelle kun tuomme,
 riemuksi ne tulla voi.

– Teuvo Pärlesten

KUVA: IRMELI MELAND

KUVA: S. MÄKIVIERIKKO

KYSYIMME viimeksi: Mikä on mielestäsi Raamatun iki-ihanin vestickesti? *Ilmi Viljalehto* vastaa:

Minua vanhana saaristolaisena kiehtoo kertomus Kaislameren ylityksestä 2 Moos. 14. luvussa. Siitä ajatukseksi juoksevat heti Jes. 43:2:een. Emme koskaan joudu sellaisiin tilanteisiin, etteikö Herra voisi meistä huolta pitää. Elämän tiemme kulkee aina varmalla pohjalla. – *Ilmi Viljalehto*

Voitko hetkeksi...

Voitko hetkeksi heittää huolet, unohtaa synkät varjopuolet? Tänään armon aurinko paistaa. Jos vain tahdot, voit hyvyttä maistaa.

KUVA: S. MÄKIVIERIKKO

Totta: Raivosi eilen tuuli. Kaiken vievän sen vimman luuli. Mutta tänään taas päivä on uusi. Tuore mahdollisuus 'Mukaan!' huusi. – *Helena Tanttari* (toim. muokk.)

Mitä sinulle toivon

Mitä sinulle toivon?
Että uskallat lähestyä luottamuksella Luojaasi, Isääsi
kertoa kaiken mikä mieltäsi painaa miltä sinusta elämäsi tuntuu mikä sinua pelottaa, mistä iloitset

Että ihmislasten vajavaisuudet, loukkaukset, laiminlyönnit eivät saisi kaataa sinua maahan niin, että et sieltä nousisi Luojaasi luokse luottamuksella lausumaan ne sanat jotka sisimmässäsi kaikuvat, keskustelevat, painavat

Että saisit oppaita matkallesi joita ohjaa jumalallinen viisaus ja rakkaus
Että löydät yhteyden jossa uskallat jakaa sitä mikä sinulle on totta
Että uskot että sinulla, juuri sinulla, tarpeillasi, toiveillasi on merkitys

KUVA: S. MÄKIVIERIKKO

Että on Jumala joka on kiinnostunut sinun kylpyhuoneesi maton väristä kuinka jaksat työpaineiden alla miten selviät lastesi kasvattamisesta ihmissuhteitteesi kipupisteissä

Joka päivä, joka hetki kulkee Luojaasi rinnallasi valmiina rakastamaan sinua huomaamaan sinut kuulemaan sinua
Hänen puoleensa saat kääntyä joka hetki, kaikkialla, ikuisesti

Hän on luottamuksesi arvoinen
– *Riikka Jääskeläinen*

Mistä meidät tunnetaan?

Tämä kömpelön näköinen ase on valopistooli. Se on tuliase ja sillä ammutaan, mutta ei kohti ihmisiä vaan ylöspäin. Tarkoitus ei ole tappaa, vaan valaista tai ilmaista ampujan oma sijainti.

KUVA: S. MAKIVIERIKKO

Tulisiko seurakunnan näkyä enemmän? Miten? Jeesus sanoo: ”Minä olen maailman valo.” Hän loistaa valona, hän säteilee kirkkautta (Hab. 3:3,4). ”Hänen on kirkkaus ja valta aina ja iankaikkises-

ti” (1 Piet. 4:11). Onko Kristuksen koko *kandela*-potentiaali hyödynnetty?

Entä miten seurakunta paikannetaan? ”Siitä teidät tunnetaan minun opetuslapsikseni, että teillä on keskinäinen rakkaus.” ”Ennen kaikkea pysykää kestävinä keskinäisessä rakkaudessaanne” (1 Piet. 4:7, 8). ”Joka rakastaa veljeään, pysyy valossa--. Mutta se, joka vihaa veljeään, on pimeydessä” (1 Joh. 2:10-11). ”Kirkastakaa kristityn nimellä Jumalaa” (1 Piet. 4:16). Monenko *lumenin* verran Kristuksen *kandelaa* välittyy kauttamme?

–SM

candela t. *kandela*, lyh. *cd* = valovoiman yksikkö
lumen, lyh *lm* = valovirran yksikkö

Lahja luovuudelle

Luovuus on kansakunnan yhteinen aarre. Vastuu sen vaalimisesta on yhteinen. Pyhän Henrikin ekumeenisessa Taidekappelissa Turussa 29.8.2009 pidetyssä *Lahja luovuudelle* -konsertissa oli tilaisuus antaa korvamerkitty lahja syrjäseutujen lasten luovaan toimintaan.

Monipuolisen toivekonsertin päätteeksi soitettu *Finlandia* teki erityisen syvän vaikutuksen. Eräs kuulija sanoi kylmien väreiden menneen pitkin selkäpiitä. Brittiläis-ruotsalainenkin pystyy siis koskettamaan suomalaisia tunteja – ainakin kolehdista päätellen, joka lyhentämättömänä toimitettiin Kainuuseen Avustuspalvelu ADAn Iloinen mieli -kampanjan välityksellä.

”Kun perhe on vähävarainen, tulee ensin hoitaa ruoka, asuminen ja terveydenhoito. Henkiset harrastukset jäävät pakostakin taka-alalle. Tällä rahalla voimme omalta osaltamme olla tulkemassa ns. elämän laatua lapsille ja nuorille”, kiittää Taivaalkosken johtava sosiaalityöntekijä **Marianne Tyni** ja kaavailee avun kohdistamista mm. musiikki-, kuvataide ja kirjoitusharrastuksen kannustamiseen. ”Kukaties joku löytää tulevaisuuden alan tätä kautta –

KUVA: TARJA HIRVONEN/S. MAKIVIERIKKO

Pianisti Päivi Vartija, sellisti Golondrian Stone ja konserttivieraat edesauttoivat viemään ”Kristuksen suloista tuoksua” myös Kainuun korpeen.

KUVA: S. MAKIVIERIKKO

”Hankkikaa väärällä rikkauksella ystäviä, jotka otavat teidät iäsiin asuntoihin” (Luuk. 16:9).

tai ainakin hyvän ja kehittävän harrastuksen”, hän arvelee. Konsertin tarkoitus on toteutunut, jos yksikin lapsi tai nuori saa iloisen mielen innostavan puuhan parissa.

–SM

KUVA: ESKO MAKIVIERIKKO

*Uudet tuulet(timet) pu-
haltavat Yläsalissa, ja
ehkä myös kuulet pa-
remmin? Ilmastoinnin
ja äänentoiston parissa
uurastivat syyskuussa
2009 Esko ja Aram
Mäkivierikko sekä Rei-
jo Paasila. Suuret kii-
tokset heille!*

KUVA: ESKO MAKIVIERIKKO

*Kaiken ei ehkä tarvitsekaan muuttua? Vanha, hyvä yh-
distelmä, Pekka Tähti ja kitara, Tukholman suomalaisen
adventtiseurakunnan syysjuhlilla 22.8.2009.*

Sana – ainoa laillinen aseemme

”Jokainen Jumalan sana on taattu; hän on niiden kilpi jotka häneen turvaavat. Älä lisää hänen sanoihinsa mitään, ettei hän vaatisi sinua tilille, ja ettet valhettelijaksi joutuisi” (San. 30:5-9).

Tämä asia tuli mieleeni, kun näin Suomen Pipliaseuran Raamatun Sanastosta jätetyn pois Johanneksen kuvauksen ehtoollisesta. Muut kolme evankeliumia mainitaan, mutta ei Johannesta, joka ainoana tuo tiedoksemme koko asian yksityiskohtineen.

Viimeisellä ateriallahan Jeesus vyötäytyi liinavaatteeseen, otti pesumaljan ja alkoi pestä opetuslastensa jalkoja. Se tehtävä kuului normaalisti orjalle. Pietari kieltäytyi ensin, mutta kun Jeesus sanoi, ettei Pietarilla ilman sitä olisi mitään osuutta hänen kanssaan, tämä pyysi pesemään myös kädet ja pään. Jeesus vastasi, että se, joka on kylpenyt, ei tarvitse muuta kuin että jalat pestään, niin hän on kokonaan puhdas.

”Jos siis minä, teidän Herranne ja opettajanne, olen pessyt teidän jalkanne, olette tekin velvolliset pesemään toistenne jalat. Sillä minä annoin teille esikuvan, että te myös niin tekisitte, kuin minä olen tehnyt.” Tämä Jeesuksen säädös on tietoisesti jätetty pois. Ilmestyskirja varoittaa Jumalan sanan

*”Kirjoitettu on...”
”Ettekö ole lukeneet..”
Sana – Jeesuksen ase
– on meidänkin ainoa
laillinen aseemme.*

vääristelystä (Ilm. 22: 18, 19). Vihollinen taistelee viimeiseen asti Jumalan sanaa vastaan. Se sota alkoi paraatississa ja päättyy vasta kun Heramme saapuu. Olkaamme voitajan puolella! – *Teuvo Pärlesten*

Trans-Euroopan osaston kenttäsihteeri Paul Cleesitteli maailmaa kiertävää jätti-Raamattua Yläsalissa 22.8.2009. ”Raamatturalin” tarkoitus on kiinnittää huomio Jumalan sanaan.

KUVA: S. MAKIVIERIKKO

KUVA: ESKO MAKIVIERIKKO

Happee ei häppee

Happee! Happee! Kyseessä ei ole hengenahdistuksesta kärsivä savolainen, vaan kotijoukkuettaan kannustava keskisuomalainen. Jyväskyläläinen salibandyseura Happee ei häppee: maailman paras salibandyn pelaaja kaudella 2008/2009 tulee sieltä. Vaikka **Mika Kohonen** pelaakin nykyisin uppsalalaisessa Storvretassa, maailman parhaaksi hänet rankattiin ensimmäisen kerran Happeen paidassa v. 2005.¹ Kun häneltä tuolloin kysyttiin, oliko huippu saavutettu, hän vastasi:

– Ei, ei, ei! En ole vielä saanut kaikkea irti tästä kropasta. Aina voi parantaa – joka asiaa.² Niin hän on tehnytkin. Hänen panostaan Suomen maajoukkueessa (MM-kultaa 15.12.2008!) päävalmentaja **Petteri Nykky** pitää ”korvaamattomana”.³

Onko seurakunta, Kristuksen ruumis, jo saavuttanut huippunsa, vai vieläkö voi parantaa esim. lajeissa: ”**Kasvaka** -- Kristuksen *armossa ja tuntemisessa*” (2 Piet. 3:18). ”**Tulkoon laupeus, rauha ja rakkaus yhä runsaamp**ana osaksenne” (Juud. 1:2)? Korvaamattomia asioita. – SM

Lähteet (internet): ¹Upsala Nya Tidning 14.9.2009; ²Innebandymagazinet 2.9.2005; ³Innebandymagazinet 14.9.2009

Tämä kuva ei ole kultakauden mestareiden, mutta yksi heistä, Helene Scherfbeck nuorena Pariisissa, on ollut sen innoittajana.

KUVA: S. MÄKVIERIKKO

Kalliisti ostetut

Syyskuussa 2009 myytiin filmiohjaaja **Ingmar Bergmanin** (1918-2007) jäämistöä. Huutokauppakamari Bukowski yllättyi hinnoista. Jopa roskakorista maksettiin 11000 kr.

– Kuka tietää, miten suuria ideoita siihen on heitetty, sanaili intendentti **Carl Barkman**. Shakkinappulat myytiin miljoonalla kruunulla. Dramaten-teatterin puisen pienoismallin lähtöhinta, 20000–30000 kr, nousi 1 025 000 kruunuun.

Esineiden käypä arvo ei ollut missään suhteessa hintoihin. Nyt maksettiin siitä, kenelle ne olivat kuuluneet ja miten ne liittyivät omistajansa elämään. Parina myydyistä kahdesta yöpöydästä joku oli valmis antamaan 340 000 kr luultavasti siksi, että toisessa niistä oli Bergmanin omakätisiä töherryksiä.

Tunnetko olevasi kuin roskakori, pelinappula, sattuman töherryks kaikkeudessa, pienoismalli, joka ei toimi todellisessa elämässä? Arvosi ei riipu siitä, mitä sinä olet, vaan siitä, kuka sinut omistaa, mikä idea omistajalla on sinuun nähden ja paljonko sinusta on on maksettu. – SM

Jos et tiedä, minkä arvoiseksi sinut on noteerattu, selaa seuraavia pörssisivuja:

KUVA: S. MÄKVIERIKKO

Matt. 10:29-31
Room. 14:8
1 Kor. 6:18-20
1 Kor. 7:23
Tiit. 2:14,
1 Piet. 1:18-22

Lähteet (internet): Dina pengar 29.9.2009; Bukowskis ”Stutpriser för Ingmar Bergmans H022”

Skånessa kulttuuria reseptillä

Skånen vuoden mittaisessa kokeilussa lääkäri voi määrätä potilaalle hoidoksi kulttuuria, esimerkiksi teatteria tai kuorolaulua (*Sydsvenskan* 23.9.2009). Aika nostaa seurakuntakuorotkin kunniaan – lääketieteellisistä syistä?

Ilman reseptiäkin voi mennä katsomaan Suomen kultakauden taiteilijoita (*Gallen-Kallala, Halonen, Schjerfbeck ym.*) 3.10. 2009 – 10.1.2010. Paikka: Waldemarsudden, Tukholma

Kristillisyys tieteellistä?

Tutkimuksessaan *Den eviga matchen om lyckan* ('Ikuisen taistelu onnesta') aatehistorioitsija **Johan Norberg** näkee kaksi peruslinjaa suhtautumisessa onneen: 1) Onni on tärkeä, siihen saa pyrkiä, jokainen on oman onnensa seppä. 2) Onnen tavoittelu on turhaa ja tuomittavaa, kärsimystä pitää sietää, jopa ottaa se avosylin vastaan.

Jos kuitenkin haluaa pyrkiä onneen, modernin aivotutkimuksen mukaan henkisen hyvinvoinnin tärkeimpiä edellytyksiä on a) kyky antaa anteeksi, b) suuntautumisen eteenpäin sen sijaan, että hautoo menneitä pettymyksiä, c) kiitollisuus, d) toiminta toisten hyväksi.¹

Ylva Almquistin tutkimus *Peer status in school and adult disease risk: A 30-year follow-up study of disease-specific morbidity in a Stockholm cohort*² selvittää, miten asema kaveripiirissä kouluaikana vaikuttaa terveyteen aikuisena. Kaikkein syrjityimmillä, niillä, joiden kanssa kukaan ei halunnut leikkiä, mielenterveysongelmien ja itsetuhoisen käyttäytymisen todennäköisyys oli kaksinkertainen verrattuna suosituimpiin oppilaisiin. Riski sairastua diabetekseen ja muihin aineenvaihduntahäiriöihin oli neljä kertaa suurempi, sydän- ja verisuonitautiriski jopa yhdeksänkertainen. Päihde- ja huumeriippuvuuden yhteys suosituimmuuteen oli myös huomattava.³

Miksi alhaisella sosiaalisella statuksella on niin kauaskantoiset terveydelliset vaikutukset? Almquist arvelee, että siihen liittyvä irrallisuuden tunne sekä yhteisöllisen tuen ja vaikutusvallan puute johtaa negatiiviseen minäkuvaan ja heikkoon itsetuntoon, jotka puolestaan vaikuttavat yksilön valintoihin, tavoitteisiin ja odotuksiin elämässä.⁴

Kansanterveyden kannalta käsky rakastaa lähimmäistä – niin kuin myös itseään – on siis tieteellisestikin perusteltu.
–SM

Miten hyvin noudatamme ”sosiaalisia terveysperiaatteita”? Ei kai seurakunnassa kukaan tunne oloaan irralliseksi, jää vaille tukea ja mahdollisuutta vaikuttaa yhteisiin asioihin?

Lähteet (internet):

¹Dagens Nyheter 4.9.2009

²Journal of Epidemiology and Community Health 29.9.2009

³MedilinePlus 29.9.2009

⁴Health News 29.9.2009

KUVA: S. MÄKIVIERIKKO

Ilon puutarha

KUVA: S. MÄKIVIERIKKO

1.8.2009 saimme Tukholman suomalaisena seurakuntana nauttia hieman erikoisesta puutarhaelämyksestä. Vieraaksemme saapui Ockelbosta musiikki-ryhmä *Garden of Joy*, Ilon Puutarha. Ryhmän vastaavana toimi Eija Olsson (s. Vartija, Suomen tyttöjä tietysti), muina jäseninä Eijan tytär, ihana laululintu Annika, ja pari ystävää viuluineen ja huilui-neen.

Ryhmä ilahdutti musikaalisella kukkakimpulla, joka koostui duetoista, yksinlaulusta sekä viulu-, huilu- ja pianomusiikista. Kerrassaan nautinnollista kuultavaa! Vielä kotimat kallakin soivat useat sävelet mielessä.

Kiitos, Ilon Puutarha, että tulitte ja annoitte meille suurenmoisen soivan puutarhaelämyksen! Uteliaana odotamme, millaisen sävelkukkakimpun seuraavalla kerralla solmitte meille.

– *Eeva-Liisa Vihermä*

Tervetuloa

Yläsali-lehti
Media
Kalenteri
Vuorolista

4

Tervetuloa!

Olet tullut Tukholman suomalaisen Adventtiseurakunnan kotisivulle!
Laaanattilnin:
Raamattutunti klo 10:00
Jumalanpalvelus klo 11:15

Välkommen!

Du har kommit till Stockholms finska Adventistsförsamlingens hemsida!
Lördagar:
Bibeltidning kl. 10:00
Gudstjänst kl. 11:15

Yhteystiedot / Kontakttuppgifter

Puhelin / Telefon
konttori / kontor: 08-21 66 74

**Seurakunnan vanhin /
Församlingens föreståndare**
Eeva-Liisa Viikmäki
Puh: 0176-124 05

Osoite / Adress:
Stockholms finska Adventistkyrka
Olof Palmes Gata 25, 3v
011 22 STOCKHOLM

Kartta / Karta

1

2

Tervetuloa kotisivullemme!

<http://www.ylasali.se>

Tässä hieman kertausta toiminnoista.
TERVETULOA (ETUSIVU)

- 1 yhteystiedot
- 2 linkki karttaan
- 3 lista tulevista tapahtumista
- 4 **LINKKEJÄ** eri osastoihin kuten *Yläsali-lehti, Media, Kalenteri, Vuorolista*

Tulevat tapahtumat

Alla näet tulevat erikoistapahtumat.
Huom: kaikki tapahtumat eivät välttämättä ole listassa mukana.

lauantai, 26. syyskuu

10:00 Vierailija: Sirina Kalliokoski

lauantai, 10. lokakuu

10:00 Vierailija: Sakari Vehkavuori

lauantai, 24. lokakuu

125-vuotijuhla ruotsalaisessa kirkossa

lauantai, 21. marraskuu

10:00 Vierailija: Simo Parho

Näytä tapahtumat ennen 30/11 [Ei tilaa](#)

3

Yläsali

Tukholman suomalainen Adventtiseurakunta • Stockholms finska Adventistsförsamling

Tervetuloa

Yläsali-lehti

Tilaa

Muuta osoite

noista tilaus

Media

Kalenteri

Vuorolista

7

Yläsali-lehti

Yläsali-lehti on tervehdys Tukholman suomalaiselta seurakunnalta ja ilmestyy neljä kertaa vuodessa. Lehti on ilmainen.

Ilmestyneet lehdet PDF-tiedostoina

Voit ladata ilmestyneet lehdet koneseei. Tarvitset niiden lukemiseen ohjelman joka osaa lukea PDF-tiedostoja.
Jos käytät Windowsia, Linuxia tai Mac OS 9 tai aikaisempaa tarvitset **Adobe Readerin**. Jos sinulla on Mac OS X voit lukea PDF:t Preview (suomen: Esikatselu, ruots: Förhandsvisning)-ohjelmalla joka tulee käyttöjärjestelmän mukana.

#	No	Julkaisu	Artikkelit	Koko
2009-2	2009-06-30			1.58 MB
2009-1	2009-03-07	6 artikkelella		1.08 MB
2008-4	2008-12-19	6 artikkelella		0.62 MB
2008-3	2008-09-15	4 artikkelella		0.65 MB
		§ Sivut	§ Otsikko	§ Kirjoittaja
4	Luvattu maa 10			Eero Tolonen
12	Kenen reppua kannat?			Siniikka Mäkilievikko
16	Mestareita, kultaa ja kunniaa			Teuvo Parilainen
20	Kruununpää			Ari Latinen
2008-2	2008-06-23		6 artikkelella	0.72 MB
2008-1	2008-03-01			0.6 MB
2007-4	2007-12-22			0.52 MB
2007-3	2007-09-01			0.58 MB
2007-2	2007-06-20			0.61 MB

5

6

LINKKI • Yläsali-lehti
Lehdet PDF-tiedostoina.
Acrobat Reader tarvitaan.

- 5 Paina vasemalla olevaa numerolinkkiä. Jos pidät hiirtä paikoillaan numerolinkin yllä, näet etusivun ja löydät hakemasi helpommin.
- 6 Osa artikkeleista luettavissa suoraan kotisivulla.
- 7 Täällä voit hoitaa tilauksen, osoitteenmuutoksen tai tilauksen poiston täyttämällä kaavakkeen.

LINKKI • Media
Puheita MP3-tiedostoina.

- 8 Paina 'koko' - sarakkeessa olevia linkkejä.
- 9 Jos painat äänitteen nimeä, saat esille sen sisällyslueattelon. Haettuasi äänitteen koneellesi voit siirtää sen esim. MP3-soittimeen tai matkapuhelimeesi.

LINKKI • Kalenteri
Tulevat tapahtumat kalenterimuodossa.

LINKKI • Vuorolista
Näet, ketkä ovat eri tehtävissä jumalanpalveluksissa, sekä milloin on rukouskokous, musiikkituoquio, ehtoollistilaisuus, vierailija tms. Huom! Muutokset mahdollisia. – *Aram Mäkipievikko*

Yläsali

Tukholman suomalainen Adventtiseurakunta • Stockholms finska Adventistsförsamling

Tervetuloa

Yläsali-lehti

Media

Kalenteri

Vuorolista

Media

Tässä sivulla löydät äänityksiä saarnoista ja kokouksista MP3-tiedostoina. Äänityksen sisällyslueattelon näet klikkaamalla tiedoston koneseeiä klikkaamalla sen kokoa.

Äänitykset voit myös tilata CD-levyjä parempaan äänenlaatuun, jossakin tapauksissa sisällöä on lyhennetty jotta se levylle.
Hinnat: 20 kr/kappale + postikulut. Useampikin tilaus ensimmäinen 30 kr/kpl ja sitä seuraavat 20 kr/kpl + postikulut.

Näytä media: [vuoden takaiset](#) | [kaikki](#)

Äänitetty	Nimi, sisältö Alku	Puhuja/esimies	Kesto (hms)	Koko	Tyyppi
2009-05-16	Osa 1 Raamattututkimus Armo	Orvo Miettinen	01:19:00	36.37 MB	audio
2009-05-16	Osa 2 Raamattututkimus Armo	Orvo Miettinen	00:52:00	23.81 MB	audio
2009-05-16	Osa 3 Raamattututkimus Armo	Orvo Miettinen	00:42:20	19.39 MB	audio
2009-03-2	Osa 2: Saarna	Iris Gustavsson	00:55:43	25.51 MB	audio
2009-02-2	Osa 1: Raamattututkimus	Joel Niininen	01:15:39	34.64 MB	audio
2009-02-2	Osa 2: Saarna	Joel Niininen	00:51:56	23.79 MB	audio
2009-01-0	Osa 1: Raamattututkimus	Leena Latinen	01:03:47	29.23 MB	audio
2009-01-0	Osa 2: Saarna	Paul Sundqvist	01:02:36	28.66 MB	audio
	0:00:02 Intra - Hilja Nilsson				
	0:00:31 Laulu 37				
	0:02:51 Teksti - Hilja Nilsson				
	0:04:14 Rukous - Hilja Nilsson				
	0:06:45 Saarna - Paul Sundqvist				
	0:54:41 Laulu - Hilja Nilsson				
	0:56:39 Rukous - Paul Sundqvist				
	0:58:58 Loppusuitto - Vieno Rönkä				
2008-12-1	Osa 1: Raamattututkimus	Armo Helminen	01:16:30	35.02 MB	audio
2008-12-1	Osa 2: Saarna	Armo Helminen	00:53:43	24.6 MB	audio
2008-12-1	Osa 3: Ilpälävitilaisuus	Armo Helminen	00:53:11	24.35 MB	audio
2008-11-2	Osa 1: Raamattututkimus	Armo Helminen	01:16:21	34.96 MB	audio
2008-11-2	Osa 2: Saarna	Merja Kimunen	01:19:10	36.25 MB	audio
2008-10-1	Raamattututkimus	Pasi Saarinan	01:19:52	36.56 MB	audio
2008-10-1	Ehtoollistilaisuus	Pasi Saarinan	00:50:31	23.13 MB	audio

8

9

Syyskauden 2009 vierailijoita:

10/10 *Sakari Vehkavuori*
21/11 *Simo Perho*
5/12 *Armo Kuoppakangas*

Tilaisuudet alkavat klo 10.00, ellei toisin mainita.

Paikka: Tukholman suomalainen adventtikirkko
Olof Palmes gata, 3 kerros

Joulukonsertti Hjälpaktionin hyväksi. Ajankohta avoin, todennäköisesti sunnuntaina 27.12.2009 iltapäivällä.

26.9.2009 Helena Tanttari tarjosi aterian Hjälpaktionin hyväksi. Hieno idea. Ehkä toistuu vielä? Voit antaa tukesi myös suoraan tilille: ADRA Hjälpaktion **PlusGiro 900721-2** tai **Bankgiro 900-7212** Tiedonantoihin viitenumero **35**, jos haluat lahjasi kirjattavan suomalaiselta seurakunnalta tulleeeksi.

Kajaanin Mieslaulajat CD-esitteessään.

(Kuva: Vesa Homanen)

”Ainutlaatuinen kokonaisuus”

CD *Vainö Malmivaaran Rukousvirsiä*, ”herännäisyyden virsihistorian ainutlaatuinen kokonaisuus”, ei ole ehkä teknisesti täydellinen, mutta suomalaisen uskon koruton hartaus välittyy yhtä aidosti kuin itsekkin istuiksi seuroissa. Levyn 18 ’rukousta’ kattavat elämän vaiheet kehdestä hautaan.

KAJAANIN MIESLAULAJAT.
Joht. *Harri Komulainen.*
Solisti *Esa Ruuttunen,*
Kesto 63 min. Hinta: 20 €/n. 200 SEK. Tilaukset/tiedustelut Ruotsissa: falcoprofil@bredband.net, puh. 08-592 500 66.

Joko sinulla on...

Heikki Luukko:
HÄNEEN TE USKOTTE
Tilaukset/tiedustelut:
Helena Tanttari
puh. 08-768 46 87

Vieno Piironen:
OLETKO VALINNUT OIKEIN?
Tilaukset ja tiedustelut:
Linandersv. 2, 746 93 Bålsta
puh. kotiin 0171-534 04,
puh. 070-445 2880

Jos et päässyt itse kuulemaan:

CD-tallenteita

26.9.2009 Saarna
Willy Aronsen
(på svenska!)

22.8.2009 Syysjuhlat
Pekka Tähti

Aikaisempia äänitteitä:

- Pekka Tähti
- Timo Flink
- Matti Markkanen
- Pasi Saarinen
- Merja Kinnunen & Kimmo Ilola
- Aimo & Kaisu Helminen
- Paul Sundqvist
- Joel Niininen
- Iris Gustavsson
- Tarja Hirvonen
- Orvo Miettinen

Tilaukset ja tiedustelut:
Helena Tanttari
puh. 08-768 46 87

Hintaesimerkkejä:

Kunkin sarjan ensimmäinen CD 30 kr/kpl, sitä seuraavat 20 kr/kpl + postikulut

OSOITE:

Tukholman Suomalainen Adventiseurakunta
Olof Palmes gata 25, 3 tr
111 22 Stockholm

SRK:N VANHIN
Eeva-Liisa Vihermä
puh. 0176-124 05

SIHTEERI
Tuulikki Hagström
puh. 08-500 81 907

KUVA: S. MAKIVIERIKKO

Herra – Suunnan antaja

ARI LAITINEN

Herra, suunnan antaja,
kuormiemme kantaja,
retkellämme johdata
vaeltajan askelta.

Auta aikaa antamaan,
toisten taakkaa kantamaan.
Uupumusta vähennä,
meitä sinuun lähennä.

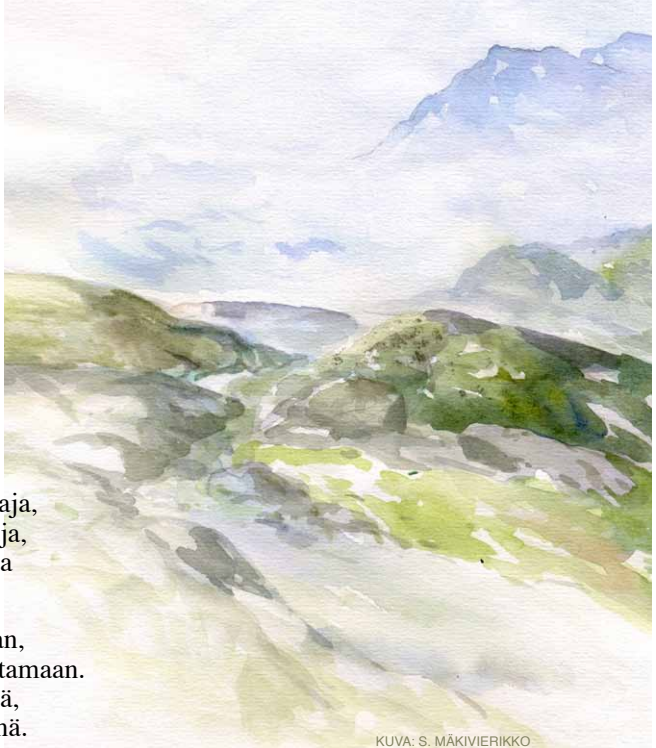
Heikoimmat ja hitaimmat
poropolun kulkijat
eivät jälkeen jäädä saa,
heitä kuuluu odottaa.

Ylpeys jos hallita
alkaa tätä joukkoa,
armoasi opeta,
suvaitsemaan toisia.

Myrsky saattaa riepottaa
vahvintakin kulkijaa.
Tuulensuoja silloin suo,
johda majapaikan luo.

Jos taas uhkaa pimeä,
pelko, vailla nimeä,
lomalla kuin työssämme
ole turva yössämme.

Kartta joskus harhaan vie,
valittu on väärä tie.
Ole itse oppaamme,
näytä polku perille.

KUVA: S. MAKIVIERIKKO